

til en Sygekasse. Det er min fuldstændige Overbevisning, at den største Del af Befolkningen har Evne til at være i en Sygekasse, saafremt de ellers kunne leve uden at falde, det Offentlige til Byrde (Afbrydelse). Der er et æret Medlem, som taler om Arbejdsløshed. Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der har altid i enkelte Fag været Arbejdsløshed under visse Forhold. Der har særlig i Malerfaget i den Tid, hvori jeg arbejdede for Andre, jævnlig været større Arbejdsstandsninger, og naar denne Arbejdsløshed kom, blev naturligvis Opkrævningen af Kontingentet standstødt; men fik vi saa Arbejde igjen, fradrog Mesteren det dobbelte Kontingent af Ugelønne. Det ærede Medlem er jo stemt for de foreslaaede Understøttelseskasser, og der vilde jo være udmærket Anledning for disse til at betale Bidraget til Sygekassen, naar en Mand var tvungen ind i saadanne Forhold, at han ikke kunde betale Kontingentet. Han maatte da kunne faae Understøttelse hos Kommunen, men det vil der jo kunne blive Veilighed til at tale nærmere om. Det er min Overbevisning, at naar man vil se paa, hvilken Løn de have, der ere Medlemmer af de nu bestaaende Sygekasser, vil man finde, at man naaer ned til de allerlaveste Lønninger, og naar det er bevist, at Folk, som ere Familieforsørgere, kunne være Sygekassemedlemmer selv med den allerlaveste Løn, er det ogsaa sikkert, at der er Mange udenfor Sygekasserne, som have ligesaa godt Raad til at afse disse 20 Ore om Ugen, og som, naar de ikke gaa ind i en Sygekasse, undlade det af Mangel paa Forhynlighed og af Mangel paa Tænksonhed.

Berg: Jeg maa bede det høie Thing og det ærede Udvalg undskylde, at jeg virkelig nu er i Uvidenhed om, i hvis Hænder Ledelsen af dette Forslag ligger, og hvor man leder os hen. Jeg har troet, at der for de store Indrømmelser, der vare gjorte i Forslaget paa dette Tidspunkt, var vundet en Tilslutning hos Indenrigsministeren, saa at man havde hans Garanti for, at der vilde komme en Lov ud af dette, hvis Thinget godkjendte de Indrømmelser, som Udvalget havde gjort. Man saa jo strax, at det ærede Medlem, der sidst talte, og hans Meningsfælle fra Frederiksværk (Holch) ikke vilde være med, men jeg antog, at man til Gjengæld vilde faae en Tilslutning, der var anderledes afgjørende, nemlig hos Ministeren, og at det var paa Grundlag af den ikke i Betænkningen udtrykte, men forudsatte Overenskomst mellem Udvalget og

Ministeren, at man var kommen ind paa disse Indrømmelser. Ganske forbausset maa jeg og Enhver, der er gaet ud fra denne Forudsætning, blive ved at høre Ministeren. Hovedspørgsmaalet i Loven er efter min Mening § 3, og hvis vi følge Udvalget, bliver Hovedspørgsmaalet aldeles afgjort Forslaget under Nr. 3. Lige overfor dette har den meget ærede Indenrigsminister stillet sig meget afvisende; han vil ikke have med dette at gjøre, fordi det berører hans Sygekasser, kommer krydsende i Veien derfor. Han vil ikke have Noget med det at gjøre. I anden Række staar selvfølgelig Spørgsmaalet om Eftergivelse af Fattighjælp. Det er et langt underordnet Spørgsmaal. Theoretisk blot kunne vi se at ordne et Forhold, som tidligere har været drøftet af og til, men praktisk ere vi for mange Aar siden komne over det. Ved selve Ministeriets, Regjeringens Forslag for 13 Aar siden ere vi komne ud over Nødvendigheden af at give Regler for Eftergivelse af Fattighjælp, saa det er et fuldstændig underordnet Spørgsmaal. Jeg vil paasta, at dersom vi sætte 5 Aar, er det stor Tvivl undergivet, om det er Noget omhelst værd for den Betragtning, jeg hylder, men selv det vil den høitærede Minister kun gaa med til, naar der gjøres de Forandringer, han vil have; saaledes forstod jeg den meget ærede Minister og navnlig hans sidste Udtalelse. Men det er mig omtrent ligegyldigt, hvorledes han stiller sig til den nye § 2, nu § 4, naar han afviser § 3: Hvad have de Herrer da vundet ved deres paa første Haand gjorte store Indrømmelser bort fra Forslaget? Jeg begriber det ikke. Jo, jeg veed, de have vundet en æret Kollegas Bestand. Jeg indrømmer, han har talt loyalt her i Salen, nemlig det ærede Medlem fra Trø (Brockenhuus-Schack). Det maa være et farligt Medlem — Ordet ikke taget i, for nærmelig Betydning — siden han til Erstatning for hele Høire i Folkethinget, Ministeriet og Landsstinget kan trække Oppositionen her med sig ind paa dette Indrømmelsernes Straaplan lige fra det første Stadium af denne Sags Behandling i Udvalget. Denne Fremgangsmaade bruge vi ikke. Vi bruge gjerne at ville have en lille Bære i Stedet for det store Tøble, vi give bort; men den synes jeg, ikke er kommen. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem fra Trø vil stilles i den Signelse. Men vi have adskillige Mænd her i Landet, som ere farlige, thi de ere vante til at sidde i Kommunalraad og lignende Udvalg og forstaa at være imødekommende og forstandig imødekommende, dog gjerne saaledes, at de faae